

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1658

§. 113. Imposuerunt capiti eius. v. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

inexhausta, lumen increatum, & forma substantiæ Patris æterni, verbo uno Deus. Erat Agrippa Cæsaris amicus, senatui Romano gratus: at Christus non Dei amicus, sed filius, non à senatu, patribusque conscriptis in honore habitus; sed à tota superum Regia, à cœlestibus intelligentijs, à beatorum omnium curia eo cultu exceptus, qui Deum decet, ac Dominum universorum,

Agrippa in homine stulto, & sui quodammodo simulacro, & quidem abiens deridicule habitus: at Christus in seipso & sæde irritus & ignominij cruentis appetitus, quantum non ista distant?

Agrippa deniq; in persona amentis charracea corona per ludibrium redemitus: at Christus ipsemet corona te&us spinea, & crudeli ferro instar alicuius ludici Regis, quem non modo milites Romani, sed & Pontifices Iudæi adstantes irritetunt. Et hoc non censebis immane probrum? censebis certe si æquus rerum æstimator esse velis, servi olim (quod notavit Gellius) vendebantur sub corona, quæ tunc erat signum mercis venalis, uti Colonia fasciculus straminis, alibi aliud quidpiam, & quis scit, an non etiam ideo corona talis imposita sit Domino, ut veluti mancipium venale ridendus propinaretur, qui à Iuda proditore emptus, ab emptoribus repudiat, à gentibus quoque reiectus est, quantum in ipsis fuit.

O Milites, vos quidem impletis scripturas quæ de Christo erant, verumamen væ vobis, qui in ludibrio aliorum habetis lætitiā, ingeniosi estis ad vexandum, sed erit ingeniosior qui vos puniat mensura conferta & coagitata & supereffluente nisi grandem egeritis pœnitentiā.

§. 113. *Imposuerunt capiti eius. v. 2.*

Venio ad sensum doloris, ingentemque cruciatum sub quo genuitum Christi miserabile caput ut fatiscere debuisset nisi eum vis altior ac divina sustinisset. Est caput in homine membrum omnino Princeps, & in eo cerebrum, veluti fons & origo tenerrima nervorum, musculorum, sensuum, ac sensationum omnium; ideoque in eo quam maxime viget sensus tactus, & quod inde consequens est in eo præcipue sentitur dolor & punctura etiam levissima.

His ita constitutis, quis non videat, quantus dolor, quantusque cruciatus Christo Domino illatus? cum spinea corona caput ipsum texit instar pilei; cum alte infixæ spinæ, & per ipsum verticem, per tempora & frontem effusa fuerunt de ijs sic B. Brigittæ locuta scribitur virgo Mater, huius

L 2

lanie-

laniens optima testis l. 4. revel. c. 70. Tunc inquit corona spinea capiti eius ar-
tissime imposita fuit, qua ad medium frontis descendeat, plurimis rivis sanguinis et
aculeis infixis decurrentibus per faciem eius, & crines, & oculos, & barbam replen-
tibus, ut nil nisi sanguis videretur: nec ipse me astantem cruci videre potuit nisi sangui-
ne expresso per ciliorum compressionem. Nimirum in sanguinis stagno nata-
bant & prope mergebantur oculi, oculi inquam laci diiores sole, imo al-
centis Ecclesie gemina sidera, novique soles, qui patiebantur Eclipsin
ram à lacrymis, quam à sanguine, deciduo, veluti effusa & interposita
nube.

O Amaram, & gravem, & prodigiosam nubem, quæ deinde doloris vi so-
luta sese exoneravit in sanguineos & cruentos imbres: quid tamen
imbres appellem, qui de Christi vertice, fronte & oculis per genas, per ora
per pectus per corpus omne descendunt, & terram irrigant, imbuuntque
sanguineo rore! Ecquid enim aliud expectari potuit ab ea corona, quæ di-
vino capiti profunde fuit impressa? Certe ex sententia D. Chrysostomi à
spinea scuto Christi caput mille locis transfossus est, quod ipsum confir-
mat D. Bernardus tractatu de Passione Domini, mille, inquit, puncturis spi-
ciosum eius caput dirulneravit. Quæ sententia mihi sane verosimilis videtur,
et si enim cum opinione communi daremus illud in corona spinea nume-
ratas spinas duas supra septuaginta non plures: nihilominus diceremus ab
illis longe plura sacro Christi capiti impressa vulnera, puncturaeque longe
plures. 1. Dum tenero capiti aptatur iterum iterumque ei circumduci po-
tuit. 2. Ab una spina aliud atque aliud vulnus infligi: denique quia dum
cruci affigiendus exiit, ei una cum veste extracta corona, iterumque per
summam petulantiam atque immanitatem fuit imposita: adeoque alia
atque alia sine lege sine modo indita à spinis vulnera, quæ dum oculo ani-
moque morerentur spectas, dic age, dic Christiane cum Tertulliano, Christus
Iesus quale, oro te, scutum pro utroque sexu subit: Ex spinis in figuram delictorum,
quæ nobis protulit terræ carnis, dic cum Hilario. In istis spinis est peccatorum acu-
leus. Vere enim ut ait Augustinus, Corona spinea capiti eius imponitur, quia punctio
peccatorum aridis tribulis comparatur. Studeamus nunc è diverso ut membrorum vitæ
capiti sit corona. Dic etiam cum S. Bernardo: pudeat sub spinosa caput mem-
brum fieri delicatum.

S. 114. Et veste purpurea circumdederunt eum. v. 2.

Nec satis fuit illutisse Iesum in corona spinea, debuit & in veste &
colore regio illudi, in confusionem illorum qui luxuriantur in vestibus levi-
quo ad materiam, seu quoad formam: vel assumendo supra id quod sol-